

УДК 550.42

О.Є. ЛАЗАРЕНКО, Ю.О. ФОМІН

Інститут геохімії навколошнього середовища НАН України та Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи 03680, м. Київ, пр-т Акад. Палладіна, 34-а

e-mail: Lazarenko.olena@gmail.com

ТЕМПЕРАТУРНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ НОВОКОСТАНТИНІВСЬКОГО УРАНОВОГО РОДОВИЩА (УКРАЇНСЬКИЙ ЩІТ)

У статті наведено дані термобарометричних параметрів газово-рідинних включень з мінералів метасоматітів Новокостянтинівського родовища урану. Показано, що включення мають мінливий фазовий склад і досить широкий інтервал температур гомогенізації, який відповідає певним стадіям процесу мінералоутворення. Встановлено, що перетворення вихідних гранітів у метасоматити відбувалось в умовах помірних і низьких температур.

Вступ. За останній час збільшився інтерес до уранвмісних альбітитів Українського щита, зокрема, Новокостянтинівського родовища, яке визнано не лише важливим економічним об'єктом, а й унікальним за генезисом. Крім проведення нових досліджень виникла потреба у ревізії й переосмисленні раніших результатів. У статті [1] нами досліджено ізотопний склад води у рудоутворювальному флюїді, вилученому з валової проби. Втім результати дослідження індивідуальних включень не були опубліковані. Протягом багатьох років ми досліджували газово-рідинні включення в мінералах Новокостянтинівського родовища, проте коректної систематики термобарометричних даних не проводили. Вважаємо, що подана публікація якоюсь мірою заповнить цю прогалину.

Характеристика вмісних гранітів. Новокостянтинівське родовище розміщується у країовій північно-західній частині масиву новоукраїнських гранітів, які є вихідними породами. Граніти представлені біотитовими, біотит-амфіболовими і гранат-біотитовими з амфіболом різновидами. Мінеральний склад, %: плагіоклаз, переважно олігоклаз (10–65), мікроклін (10–60), кварц (10–30), біотит (до 10); амфібол, гранат, магнетит, апатит, циркон, рутил. Крім мікрокліну калієвий польовий шпат представлений криптоздвійниківаним різновидом (ортоклаз). Трапляються мірмекітові вростки кварцу в плагіоклазі.

На окремих ділянках граніти зазнали деяких перетворень, зокрема кремній-калієвий метасоматоз та альбітизацію. Локально урановорудна мінералізація і пострудні процеси проходили на фоні багатоактної тектонічної діяльності. Крихкі деформації істотно розвивалися в гранітах до і після альбітизації, а також супроводжував-

© О.Є. ЛАЗАРЕНКО,
Ю.О. ФОМІН, 2009

ли пострудні процеси [2]. Нижче запропоновано послідовність метасоматичних процесів на родовищі і виділено типи флюїдних включень, властиві цій стадії мінералоутворення. Можна виділити три головні процеси: мікроклінізацію, альбітизацію і відкладання рудних мінералів. Позиція слабозмінених гранітів не зовсім зрозуміла, тому що вмісні граніти перетворювалися, можливо, протягом усіх трьох процесів. Температури гомогенізації флюїдних включень у мінералах із метасоматично зміненого граніту і метасоматитів наведено в табл. 1 і 2.

Слабозмінені граніти. На початку процесу були крихкі деформації (ката-клас) гранітів, причому катаклазовані граніти могли не мати мінеральних перетворень або виявляти їх слабкі змінення. Пізніше з'являються оліго-клас-альбіт, кальцит, хлорит (пенін), епіidot-кліноzoїзит і гематит. Кварц набуває хвилясто-хмарного погасання, далі відбуваються його перекристалізація і сегрегація аж до формування (разом з кальцитом і піритом) жил-каподібних відособлень.

Таблиця 1. Температура гомогенізації флюїдних включень, °C

Номер свердловини	Глибина, м	Порода	Кварц	Альбіт	Карбонат
453	110	Граніт катаклазований	90–100	—	—
	154	Граніт подрібнений	70–105	—	—
	206	Плагіограніт слабомікро-кінізований	70–80 150	—	—
	213	Граніт катаклазований	70–115 140	—	—
	451	Граніт альбітизований	205–285	—	—
	148	”	150, 110, 310	—	—
	244	Граніт мікроклінізований	115; 140–230; 200–420	—	—
	261	Граніт альбітизований	50–80 185–190 205–390	—	—
	377	Граніт альбітизований	160–310	—	140
	487	Граніт слабозмінений	—	—	—
445	204	”	—	—	—
	171	Альбітит карбонатвмісний	—	—	150–170
	204	”	—	—	130–195
	447	Альбіт-мікроклінова порода	80–100 290	—	—
	438	Альбітит	90	—	—
	615	”	—	130–190	—
	190	Граніт альбітизований	220	—	—
	204	”	—	220–300	—
	291	”	140–150	—	—
	741	”	140–150 160–180	—	—
446	527	Альбітит	140–150 160–180	—	—
	479	”	140–150 160–180 180–200 285	—	—
	877	”	350–370	—	—
	11	Граніт мікроклінізований	185–215	—	—

П р и м і т к а. Тут і в табл. 2 використані дані термобарометричних досліджень авторів і неопубліковані — С.В. Кузнецової і Н.М. Гостяєвої.

Таблиця 2. Інтервали температур гомогенізації включень на різних стадіях процесу мінералоутворення, °С

Породи	Кварц	Альбіт	Карбонат
Слабозмінені граніти	200—310 160—195 140 120—170	—	140
Кварц-мікроклінові метасоматити	295—420 150—230 70—120	—	—
Альбітити	350—370 205—310 140—190	220—300 (альбіт-1)	—
Уранові руди	160—180 140—150	130—220 (альбіт-2)	130—195
Пострудні утворення	140—150 55—110	—	—

Кварц катаклазованих, слабозмінених гранітів насичений флюїдними включеннями, які належать до однієї мікротріщини, але мають різне наповнення і температуру гомогенізації. Розмір включень від 2 (суттєво рідинні) до 24 мкм (з бульбашкою газу, який займає 5—25 % об'єму включения). Їх температура гомогенізації від 70 до 140 °С, тобто на ділянках крихких деформацій формувалися включения з низькотемпературним флюїдом.

У кварці максимально змінених гранітів температура гомогенізації включень від 160 до 310 °С. Згідно з даними [5, 6], гомогенізація включень у кварці з аналогічних порід відбувалася в інтервалі температур від 140 до 394 °С. Крім того, у досліджуваному кварці спостерігаються розтріскані включения з ореолом найтонших тріщинок, які заповнені включеннями розміром менше 1 мкм. Такі включения можуть свідчити про підвищення температури або різке утворення тріщин у системі.

У пізньому плагіокласі, який утворює облямівки навколо ранішої генерації, виявлено велика кількість газово-рідинних включень прямокутної і кулястої форми розміром від 1 до 7 мкм. Газову fazу в цих включениях важко розрізнати. У тих випадках, коли її можна спостерігати, вона займає об'єм не більше 10 % об'єму включения і гомогенізує при 140 °С в рідинну fazу.

Мікроклінити. На першому етапі метасоматозу вмісні граніти були перетворені в мікроклініти — кварц-мікроклінові метасоматити. У кварці мікроклінітів трапляються газово-рідинні включения розміром 5—12 мкм з наповненням газом і рідиною 25—30 і 75—70 % відповідно. Температура гомогенізації цих включень варіє від 295 до 420 °С. Аналогічний діапазон температур гомогенізації визначений для кварц-мікроклінових метасоматитів Мічурінського родовища [3, 4]. Крім високотемпературних включень спостерігались сімейства низькотемпературних (7—12 мкм) із вмістом газової фази менше 30 % і температурою гомогенізації в інтервалі від 70—110 до 150—230 °С.

Альбітити. Альбітизовані граніти зовнішніх зон метасоматитів мало відрізняються від вищеописаних порід. Однак плагіоклас у них перетворюється на великі кристали альбіту (альбіт-1), а мікроклін і кварц зберігаються у вигляді реліктів. Поряд з біотитом, хлоритом і епідотом з'являються кристали рибекіту. Спостерігаються ознаки катаклазу кварцу (хвилясто-хмарне погасання).

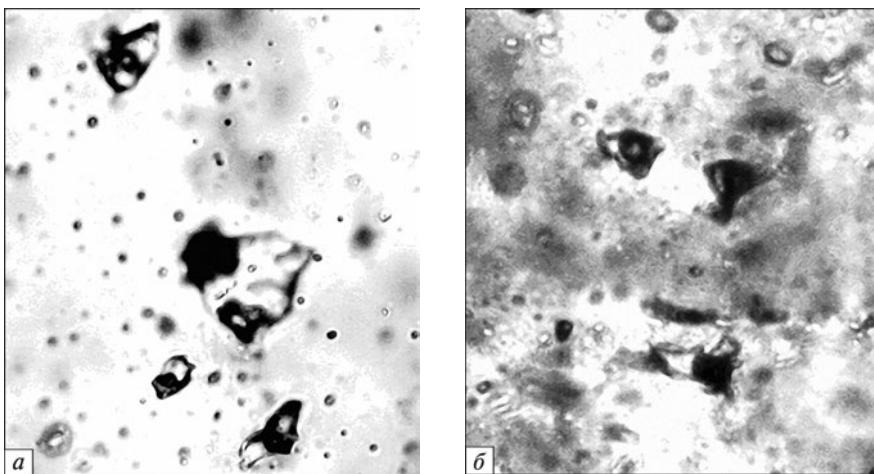

Рис. 1. Газово-рідинні включення в кварці з альбіту: *а* — температура гомогенізації 220 °С, розмір включень 6–15 мкм; *б* — температура гомогенізації 350 °С в рідинну фазу, розмір включень ≈ 20 мкм

Формування власне альбітів внутрішніх зон метасоматитів приводить до таких змінень мінералів: плагіоклаз заміщується на альбіт-1; заміщенню альбітом піддається і мікроклін з утворенням шахового альбіту; пенін перетворюється на репідоліт, а епідот-кліноцизит — на чистий епідот; з'являються рибекіт, егірин і сфен, більшими стають кристали апатиту, циркону і монациту; кремнезем частково перерозподіляється і виноситься у кварцові прожилки.

В альбіті-1 трапляються дрібні (1–3 мкм) включения з невиразним фазовим наповненням, в яких під час нагрівання починає “пульсувати” газова фаза; їх гомогенізація у рідинну фазу відбувається за температури близько 250 °С, а при 260 °С включения розкриваються (декрепітують). На контакті кварцу з темнокольоровими мінералами спостерігаються тріщинки, заповнені включениями розміром 1–10 мкм з мінливим фазовим складом: рідина (90–75 %) + газ (10–25 %). Температурний діапазон гомогенізації включения 220–300 °С (рис. 1, *а*). Для альбітітів Мічурінського родовища температурний діапазон такий самий (215–320 °С) [4].

У реліктовому кварці, характерному для альбітизованих гранітів і альбітітів зовнішніх зон метасоматитів, виявлені газово-рідинні включения з витриманим наповненням рідиною і газом — 60 + 40 % відповідно, температура гомогенізації яких коливається у вузьких межах — 350–370 °С (рис. 1, *б*). Спостерігались включения з наповненням рідина + газ, яке дорівнювало 80 + 20 %, температурою гомогенізації 180–200 °С. Виявлено велика кількість різнофазових включень. Серед них переважають дрібні однофазові (рідинні), але трапляються двофазові газово-рідинні і рідко трифазові включения. В останньому типі тверда фаза представлена одним-двома безколіоровими кристаликами (ймовірно, NaCl) з невеликою газовою бульбашкою (близько 10 %). Температура гомогенізації двофазових включень (рідинної фази від 55 до 90 %) змінюється від 200 до 310 °С. У багатьох включениях газова фаза рухлива, що може засвідчувати низьку концентрацію солей у розчині. Крім того, спостерігаються тріщини, заликовані більш низькотемпературними розчинами. Температурний діапазон гомогенізації включень у них 55–110 і 140–190 °С. Можливо, розчини з такою температурою є завершувальними на цьому етапі мінералоутворення.

Рудні асоціації. Збагачені ураном руди накладені на альбітити, тобто належать до пізніших асоціацій мінералів. Мінерали рудних асоціацій приурочені до мікротріщин і контактів мінеральних зерен. Вони представлені дрібнозернистим і лейстоподібним альбітом (альбіт-2), новоутвореним кварцом, залізовмісними мінералами (ферібіотит, анкерит, гематит, пірит) та мінералами урану (бранерит і уранініт).

Включення в альбіті-2 мають наповнення рідина + газ (85—90 %) + + (15—20 %) і гомогенізуються в інтервалі температур 130—220 °C. Ці температури близькі до наведених у публікаціях стосовно альбітових родовищ урану [4—7].

В одному із зразків альбіту вторинний кварц асоціює з голчастим егірином, а на ділянках дроблення альбіту — з анкеритом. У першому випадку в кварці виявлені розтріскані включення, а також відносно високотемпературні (~285 °C) газово-рідинні включення (5—17 мкм) з наповненням рідинною 80 %. У кварці з анкеритом спостерігали поодинокі об'ємні рідинні і газово-рідинні включення призматичної і видовжено-призматичної форми розміром 10—25 мкм. Їх наповнення містить близько 90 % рідини, температура гомогенізації 140—150 °C. Слід зазначити, що температура гомогенізації включень у новоутвореному кварці майже ідентична такій в альбіті-2.

Отже, вважаємо, що низькотемпературні включення ($T = 140—190$ °C), які є в реліктовому кварці альбітованих гранітів і в кварці з альбітитів, належать до вторинних і утворилися в період формування уранових руд і пострудних перетворень. Очевидно, з рудною асоціацією сингенетичний анкерит, в якому температура гомогенізації газово-рідинних включень становить 130—195 °C у рідинні фазу.

Пострудні утворення. Вони представлені переважно кварц-кальцитовими прожилками з хлоритом, гідрохлоритом, іноді піритом. Температурні умови їх формування можна приблизно оцінити за сімейством включень, які заліковували січні тріщини. Це включення в кварці альбітитів з наповненням 70 % рідинної фази і температурою гомогенізації 140—150 °C. Можливо, що більш низькотемпературні включення (55—110 °C) належать до остиглих “відпрацьованих” розчинів. Близькі температури встановлені в кварці з пострудних асоціацій іншими дослідниками [5—7].

У кварці, відібраному із свердловини на глибині 2600 м, спостерігалась висока насыченість флюїдними включеннями різного віку, які просторово розміщувалися в одному і тому самому об'ємі мінералу. Серед них виявлено такі типи вторинних включень:

- багатофазові (рис. 2), в яких крім рідини спостерігається декілька кулястоподібних фаз, які не відповідають звичайній схемі гомогенезації. Їх важко діагностувати, однак ми вважаємо, що одна із фаз може бути органічною сполучкою; відомо, що ці речовини сприяють транспортуванню рудних компонентів, зокрема урану [9, 10];
- однофазові желеподібні включення світло-сірого кольору, які мають чітку фазову межу і показник заломлення вищий, ніж у кварці (за товщини пластинки 0,2 мм); ці включення подібні до включень з рідким сірководнем (рис. 3), які трапляються в кварці уранових родовищ [8, 9];
- суттєво газові, об'ємні та у формі негативного кристала розміром 4—8 мкм; у деяких включень наявна тверда фаза призматичної форми, світло-голубого кольору; іноді в асоціації з цими включеннями спостерігали поодинокі газово-рідинні включення з твердою фазою (рідинна фаза 75 %) і суттєво рідинні;

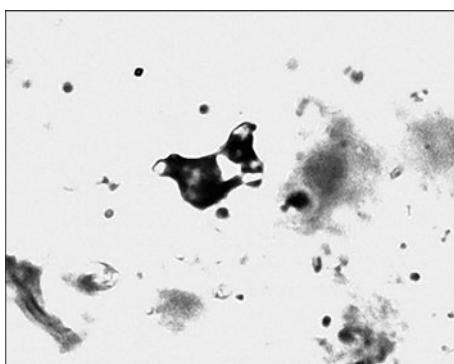

Рис. 2. Включення вуглеводневої речовини. Розмір включення 7 мкм

Рис. 3. Однофазові включення, що, можливо, є включеннями рідкого сірководню. Розмір включень 3—7 мкм

- трифазові включення розміром 6—8 мкм, які вирізняються рухливою газовою фазою (10—15 % об'єму включення) і мають тверду безкольорову фазу квадратної або видовжено-призматичної форми;
- газово-рідинні включення розміром 5—12 мкм і менше, об'ємні, призматичної і ромбічної форми, з наповненням 85—90 % рідиною; газова фаза дуже рухлива, що свідчить (як і в типі 2) про низьку концентрацію солей у розчині;
- великі (20—40 мкм), об'ємні рідинні і газово-рідинні включення, в яких була голчаста фаза; газова фаза під час підведення до індивідуальних включень точкового джерела тепла реагувала відхиленням або притяганням;
- рідинні, розшнуровані (дендритоподібні) включення розміром 15—40 мкм; у деяких з них була газова фаза в об'ємі до 10 %.

Висновки. Підсумовуючи вищепередні дані, можна стверджувати, що формування альбітитів відбувалось у надзвичайно складних умовах, що виявилось у змінному фазовому складі газово-рідинних включень і широкому діапазоні температур їх гомогенізації. Широкі температурні інтервали, що відповідають певній стадії мінералоутворення, вказують на нестабільний стан розчинів, що надходили. Це не дивно, оскільки захоплення включень здійснювалось під час інфільтрації розчинів по системі мікротріщин, інтенсивне розкриття яких було пов'язане з певними стадіями мінералоутворення. В момент тріщиноутворення стан розчину був близький до кипіння. Оскільки цей процес був багаторазовий і наступний накладався на попередній, неможливо виділити із усього спектра включень, властиві певному етапу. Тому питання, наскільки вимірювані температури наближаються до істинних температур мінералоутворення, на цей час залишається відкритим. За результатами змінення температур гомогенізації включень у мінералах метасоматитів Новокостянтинівського родовища випливає, що перетворення вихідних гранітів у метасоматити проходило за помірних і низьких температур. Це не значить, що процеси мінералоутворення не могли відбуватись завищеної температури. Проте ці високотемпературні процеси могли бути просторово обмеженими, а, можливо, включения, які б свідчили про ці процеси, не збереглись або залишилися непоміченими.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Фомин Ю.А., Демихов Ю.Н., Лазаренко Е.Е. Особенности рудообразующего флюида Новоконстантиновского месторождения урана (Украинский щит) // Доп. НАН України. — 2009. — № 4. — С. 130—136.
2. Генетические типы и закономерности размещения урановых месторождений Украины / Отв. ред. Я.Н. Белевцев, В.Б. Коваль. — Киев: Наук. думка. — 1995. — 39 с.
3. Гнатенко О.В. Температурные условия образования гранитов одного из районов докембрия // Геол. журн. — 1976. — 36, вып.1. — С. 103—109.
4. Гнатенко О.В. Температурные условия образования альбититов на одном из месторождений урана в докембре // Там же. — 1976. — 36, вып. 4. — С. 134—139.
5. Коваль В.Б. Геохимическая модель накопления урана в щелочно-карбонатных метасоматитах докембра. — Киев: Наук. думка, 1980. — 148 с.
6. Белевцев Я.Н., Коваль В.Б., Лялько В.И. и др. Метаморфогенное рудообразование в докембре. Физико-химические основы теории метаморфогенного рудообразования. — Киев: Наук. думка, 1985. — 204 с.
7. Коваль В.Б., Зинченко В.А., Кузнецова С.В. и др. Физико-химические условия метаморфогенного рудообразования железа и урана / АН УССР. Ин-т геохимии и физики минералов. — Препр. — Киев, 1982. — 47 с.
8. Лазаренко Е.Е., Кузнецова С.В. Включения сероводорода в кварце из гранитоидов // Докл. АН УССР. Сер. Б. — 1980. — № 12. — С. 9—12.
9. Лазаренко Е.Е., Кузнецова С.В. Признаки взрывной деятельности в гранитоидах докембра Казанковской зоны разломов Украинского щита // Докл. АН УССР. Сер. Б. — 1983. — № 10. — С. 17—21.
10. Лазаренко Е.Е. Ураносодержащее органическое вещество на кристаллах флогопита // Там же. — 1989. — № 10. — С. 16—18.

Надійшла 02.06.2009

O.Ye. Lazarenko, Yu.O. Fomin

**TEMPERATURE CONDITIONS OF NOVOKOSTYANTYNIVKA
URANIUM DEPOSIT (UKRAINIAN SHIELD)**

Thermobarometric parameters of gas-liquid inclusions from metasomatite's minerals of Novokonstantinovka uranium deposit are presented. The inclusions are shown to have changeable phase composition and broad temperature range under certain stages of the minerals' formation. An investigation shows that transformation of initial granites into metasomatites occurred at moderate and low temperatures (upon the average 350—140 °C).